

MATEI VIȘNIEC

Két szék

A váróban
egy ember és egyetlen szék
fegyelmezetten letelepszem órára nem tekintek
tudom, nem sokáig leszek egyedül

a váróban
két ember és két szék
helyet foglalunk és várunk
fegyelmezettek vagyunk, nem
bámuljuk egymást
nem beszélgetünk
tudjuk, hogy nem sokáig maradunk egyedül

a váróban
ember ember hátán és székek
mindannyian némán helyet foglalunk
tudjuk, hogy csak ekként hajózhatunk el
ép ésszel
holnapig

Tóvá lett a tárgyalóterem is

Mikor eljött az ítélethirdetés ideje
hirtelen megszomjaztam
a baloldalamon álló rendőrré néztem
vízből volt

* *Matei Vișniec* (1956), nemzetközi híró darabszerző, magyarul legutóbb *Pánikszindróma a Fények Városában* címmel jelent meg regénye 2012-ben Karácsonyi Zsolt fordításában a Kalligramnál. Nemrég a *Forrás* folyóiratban is jelentek meg versei fordításban.

a bíróra néztem
vízből volt
az esküdtek is mintha olvadozó jégkockák lennének
tó lett a tárgyalóteremből is
míg a vád és a védelem képviselői
kutak voltak
amúgy a láthatáron egyesültek az óceánnal
kínzó szomjúságomban nem hallottam a bíró vízzé vált szavait
mohón ittam be őket
jelenleg
valamivel jobban vagyok

Fordította CSEKE GÁBOR

A FIELD IN MEMORY, Oil on Canvas, 140×124cm, 2014